

"העולם הזה", שבועון החרושת הישראלי . המערכת והמינהלה : תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 243386-03. תאריך: 136 . מען מברקי : "עולמפרס" . מורפס כ"הרפוס החדש" כע"מ, תדיאביב, רחוב בן אביגדור . הפצה : "גד" בע"מ . גזופת : "צנצנאקורפיה כספי" בע"מ . העורך הראשי : אורי אבנרי . המוציא לאור : העולם הזה בע"מ.

קיא ירי

עורכו הראשי של העולם הזה, אורי אבנרי, נבחר לפני כחודש וחצי כראש השבוע, עלידי העיתון הסעודי עקאט, המופיע בערבית בריאד.
המאמר שנכתב על-ידי עבד אל-ליף אל מינני, היה אובייקטיבי למדי, אף שיש בו בילבולי-דברים רבים. אני סבור שכדאי להביאו כאן במלואו, ולו רק כדי ללמוד כיצד מציג עתון סעודי אישיות כמו אבנרי בפני קוראיו:
להלן תרגום המאמר:

אורי אבנרי הוא אישיות מדינית ישראית, שאינה מפורסמת בעולם כמו גולדה מאיר, יצחק רבין, יגאל אלון או משה דיין ואחרים. אבל הוא ידוע ומפורסם בתוך ישראל. הוא העורך הראשי של השבועון העולמי הזה היצא לאור בישראל. כמו כן ידוע שמו אצל המתעניינים בלימודים-ישראלים מחוץ לישראל. בהיותו נחשב אצל החוגים העוקבים אחר המתרחש בתחום הפוליטי בישראל, כמנהיג תנועת העולם הזה, שזכתה בבחירות לכנסת בשנת 1965 במנדט אחד, אותו ייצג אורי אבנרי עצמו. אז מי הוא אבנרי ומה היא הפילור סופיה שלו, ואיך יצר סביבו את חוגו המדיני, ומה הסיבה להתעניינותו בו ?

אורי אבנרי נמנה עם המדינאים הידועים במשך 30 השנים שעברו בפלסטין לפני קום מדינת-ישראל ואחריה. בצעירותו היה חבר מחתרת, האירגון "ואחרי כן חייל במלחמת 1948 המכונה "מילחמת השיח" רור" ושאנו מכנים אותה "מילחמת הגזל". אחרי כן עבד בעיתונות והוציא לאור את השבועון העולם הזה.

יש לו, כמו שנאמר קודם, הרבה ספרים שכתב ומאות מאמרים בהם הסביר את הפילוסופיה המדינית שלו, אשר פירסמה אותו כאישיות שנויה במחלוקת המעוררת סביבה הרבה חילוקי-דעות. אחד מספריו הוא מילחמת היום השביעי. אם נרצה לשייך את אבנרי מבחינת שייכותו המפלגתית, הרי הוא סוציאליסט בדרך כלל. אבל בתוך ישראל חלוקת הדעות מבחינת ההתייחסות לחיים המדיניים והמפלגתיים, כמו שנסיכר אחר-כך. מה שמעניין אותנו להסביר הוא שאבנרי מאמין בעשופות כל הגורמים השמיים במסגרת איזורית.

הוא רואה ביהודי ישראל העבריים את האומות השמיות במזרח-התיכון, ולא חלק מהיהדות העולמית ומטרתו ליצור איחוד קונפדרטיבי באזור השמי, שיכלול את תורכיה, העמים הערביים וישראל.

זה היה מביכול הפילוסופיה הכללית שלו. ממשיך עקאט ומספר, אבל במצע-הבחירות של שנת 1965 לא היה משהו מבלתי רגיל, כמו שאומר מייקל בריצ'ר בספרו דוקטרינת מדיניות-החוזן הישראלית. עיקר המצע הכלל הסכמה לשמירת אמונים למדינה, אבל בלי להגשתייתר שעצמאות או ריבונות אינן יכולות להיחשב כנושא למשא-ומתן.

בקשר למדיניות העולמית, מסכים המצע לעצמאות המדינית של ישראל, בלי תלות באחת המעצמות. המיזיחת או המערבת כאפיון מיוחד מציינ המצע הצעה למסע ישראלי לשלום באזור, הקמת מיניסטריון לענייני-המרחב והקמת מרכז ראשי לשלום.

היא מדינה עם שני עמים, שאחד מהם השיג את עצמאותו והשני עוד לא. לכן המטרה היא הקמת מדינה ערבית בפלסטין. אחרי שנת 1967 דרש אבנרי הקמת איחוד פדרטיבי בין ישראל ופלסטין ותוא הומך בכותם של הפלסטיים הפלסטינים לשוב לבתיהם.

בניתוח פילוסופיית-השלום שלו, ההתש-למה הערבית עם קיומה של ישראל, אומר אבנרי: "הנני לאומני עברי הרוצה בקשרים עם ערבים לאומניים ואניד להם שבחמישים השנים הבאות לא נוכל אנהנו ולא אתם להשיג את מטרתינו הלאומיות, כל זמן שנמשיך להילחם האחד בשני. תנועותינו הלאומיות יכולות להיות לתנועה משותפת, שתקרא בשם התנועה השמית."

אורי אבנרי, ממשיך המאמר בעקאט הסעודי לספר, יכול היה לקדם את הפי-לוסופיה והמפלגה שלו בצורה סדירה, למרות דעותיו המדיניות הנחשבות לדי-עות מתונות בתוך המולת היעות והפי-לוסופיות המדיניות של המפלגות בישראל, ממא" ועד התאחדות המפלגות הדתיות הידועה בשם ליכוד — דבר המחייב הכרה של החיים המדיניים והמפלגתיים בישראל

— דבר הנבצר ממנו עלשיו. בדרך כלל, ניתן לומר שמבינה המפי-לגות בישראל אין דומה לו ולא ניתן להשתחו לחיים המפלגתיים במקומות אחרים. מכיוון המפלגה בישראל אינה מצע-בחירות בלבד אלא תוכנית-חיים. כתיספר, מועדונים, ישובים קלאיים, בנקים, מכוניס והוצאות-ספרים השייכות למפלגה. מי שעובד בבית-החרושת או בחקלאות (של המפלגה) שלח את בניו לבתי-הספר המפלגתיים ומבקר במועדונים השונים של המפלגה. השייכות שהחיים בישראל יוצרים גורמת לתחופפות בכה המפלגות, בניגוד למה שהושב האוהח הישראלית. אפשרי שהמשייך למפלגה אינו מאמין בתוכניתה המדינית או בהנהגה

שהוא עורכו הראשי).
עך כאן חקקו הראשון של המאמר בעיתון הסעודי.

למרות בילבול המושגים והשפחיות הנשקפים ממנו, יש לו כמה היבטים מאלפים. הוא אינו מבוסס על ביוגרפיה רשמית או על העתקת רשימה ממקור אחר. ניכר שהאיש שכתב את המאמר למד את הנושא בו הוא עוסק ומתמצא במידת מה בסבך החיים הפוליטיים בישראל. למרות מיספר העיות גסות ברשימתו, הרי תיאורו את השיטה המפלגתית בישראל, כשית-חיים, הוא תיאור נאמן למדי. לשבחו של כותב המאמר ניתן לומר שהוא עולה בבקוראיו בענייני-ישראל על בקיאותם של הרבה פרשנים לעניינים הפוליטיים הפנימיים במדינות-ערב. עצם העובדה כי במדינה כמו סעודיה מוגש לקורא הממוצע מידע מסוג זה, יש בה כדי לעורר למחשבה.

אבל אל נא נפריז במחמאות, לפני שנגיע לחלקו השני של המאמר על אבנרי.

לקורא המאמר האורך, בעיתון הסעודי, אי-אפשר היה שלא לתמוה על שום מה ולמה מצא עיתון זה דווקא עתה להציג בפני קהל קוראיו העניינים בסעודיה את דעותיו של אורי אבנרי.

את התשובה על תמיהה זו ניתן היה למצוא בחלקו השני של המאמר.

כתב "עקאט": מה טוד המתעניינותו באישיות השנויה במחלוקת בישראל ?

הסוד מתגלה אחרי שאבנרי ניכלל באחרונה בהנהגת השילטון בישראל ונתר מנה למנהל-הכללי של משרד-החוץ בישראל. ראל, מינוי זה מוכיח, לדעת יודעי-דבר, הוכחה גדולה: על השינויים בעמדות המדיניות הישראליות, מכיוון שתפקיד המנהל-הכללי של משרד-החוץ הישראלי חשב כתפקיד בכיר והוא עומד בראש הצוות המכין את המדיניות הישראלית. התמורה שעוברת ישראל, אחרי מלחמת העשרה ברמאדאן או מלחמת יום-הכיפורים, כמו שקוראים לה בישראל, היא תמורה המצרה את כוונות ההתפשטות הציוניות ואת כל דעותיה ואמונותיה השטניות להתפשט. האסכולה של בן-גוריון, שכללה את גולדה מאיר ומשה דיין, הוכיחה את האיבה שגרמה להתפשטות הציוניות. אישים אלה הועמדו בצל ומנהיגם בן-גוריון מת, כידוע, אבל למרות העמדתם בצל הם עדיין בעלי מרץ בחיים המדיניים במפלגתם מפא"י או מיפלגת רפ"י בהנהגת דיין, שפרשה ממפא"י.

אם הגיע אורי אבנרי לשילטון, מטיף עקאט ואומר, הרי שזה משקף את המצב שנוצר אחרי העשרה ברמאדאן, כשהשינויים במדיניות, בדיעות ובפילוסופיות הוכיחו שהאישיות חשובה יותר מהפי-לגה, כפי שהסברנו קודם את מחותה של המפלגה בישראל.

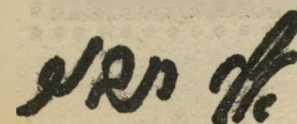
האם סיריש השינוי הוא נכונות של ישראל לשלום באזור ? להחזרת תוכניות הלגיטימיות של הפלסטינים ?

אלו הן שאלות שקשה לענות עליהן. הדבר תלוי בנסיבות ובמצב והזמן הוא שימצא את התשובות הנכונות.

עך כאן המאמר בעקאט.
הבל אולי לנפץ לסעודים את האשליה שעורר בהם עיתונם, כאילו חל מיפנה משמעותי במדיניות הישראלית, עם שילובו של אורי אבנרי בשילטון.

יאפשר כמובן גם ללעוג לעיתון הסעודי, שביבל את אורי אבנרי כפרופסור שלמה אבנרי, שנתמנה כמנכ"ל משרד-החוץ, והסך אותו ל"אישיות השבוע" בטעות. אבל לא צריך להגזים בכך. עיתוננים הרבה יותר מכובדים ונודעים מאשר עקאט, נכשלו באותה מכשלה. האקונומיסט הלונדוני, למשל, שהוא לכל הדיעות כתביעת דונית יותר מהימן מהיומן הסעודי, הדפיס גם הוא את תמונתו של אורי אבנרי בידיעה שפרסם על מינויו של הפרופסור אבנרי לתפקיד מנכ"ל משרד-החוץ.

אין אכזר אותו פוליטיקאי בבדיחה לעיתונאי שבא אליו: תכתוב עלי מה שאתה רוצה, העיקר שתאית את שמי נכון. ברזח זה, אולי לא חשוב מה היתה הסיבה לפירסום על אבנרי בעקאט, אבל ייתכן ויש חשיבות שגם בסעודיה ללמד שיששראל אינה עשויה מיקשה אחת, ושיש בה גם אנשים החותרים לשלום במרחב.

السبت 27 ربيع الاول 1386 هـ

شخصية الأسبوع

بيوري أفنديري

بيوري أفنديري شخصية سياسية إسرائيلية ليست دافعة السمعة مثل جولدا مائير وإسحاق رابين... وإيغال آلون وموشى دايان وغيرهم... إلا أنه معروف واسع الشهرة داخل إسرائيل فهو رئيس تحرير أكبر مجلة أسبوعية تصدر في إسرائيل "هاعلام هادي" ومعروف أيضا لدى المهتمين بالدراسات الإسرائيلية خارج إسرائيل حيث أنه يعد لدى الدارسين من عناصر... وقات الآلة السياسية الإسرائيلية ينزعه لجماعة "هاعلام هادي" التي استطاعت أن تكون في انتخابات 1965 بصفه واحد في الكنيست أي البرلمان الإسرائيلي سلطة أفنديري بنفسه فمن هو أفنديري وما هي فلسفته السياسية وكيف استطاع أن يكون جماعة السياسية وما هي معضات اهتمامها به في الوقت الحاضر ؟

بيوري أفنديري عن محترفي السياسة طيلة الثلاثين عاما الماضية في فلسطين قبل انقضاء

أبנרי כ"אישיות השבוע" בעיתון הסעודי "עקאט"
טעות בריאד

העומדת בראשה, אבל קיומו הפיסי חשוב לו, והוא נאלץ להשתייך למסגרת המפי-לגתית, אם ירצה או לא.

אפשר לומר שלעוסק בפוליטיקה יכולים כל פרט או כלל, בעלי פילוסופיות המד-דות או מתנגדות לאלה של המפלגות הנודלות. הם יכולים להביע ולהציע מצע עצמאי, דבר שהביא את אבנרי לייסד את מיפלגתו ולאחד סביבו כוחרים רבים למישפחת חנוולם הזה (שזה שם השבועון

מ-הירדן והסכים שישראל תקבל את חלקה רק אחרי ההסכם. אבל הוא התנגד לכניסת ישראל לשוק האירופאי המשותף בכל דרך שהיא וצייד בהקמת שוק משותף באזור הים-התיכון, וזה משום שעל פי הערכתו ישראל אינה חלק מאירופה. בקשר ליחסים עם הערבים אבנרי סבור שהם המפתח לכל, הן לבעיות הפנים והן למדיניות-החוזן של ישראל. העולם הזה נחשב כמפלגה היחידה בישראל המתנגדת לחוקי-השבות, חוק בו נחשב כל יהודי המהגר לישראל כישאלי, בזכר יות ובחובות לאלתר, ללא כל תנאי. ההנגדות העולם הזה לחוק היא סירוב עקרוני, אבל יחד עם זאת הוא מקבל את ההגירה ההמונית, הידועה בשפת המדיניות הישראלית בשם "עליה". פילוי סופיית המפלגה היא להשתדל לדעת את האמת כמו שהיא. אבנרי אומר שישראל